

Så förhindrar du spridning av resistenta mag- och tarmparasiter hos får

Angrepp av mag- och tarmparasiter är ett stort veterinärmedicinskt problem i fårbesättningar. Vid införsel av djur från en annan besättning finns alltid risk för introduktion av ny parasitsmitta. Är parasiterna motståndskraftiga (resistenta) mot avmaskningsmedel kan konsekvenserna bli mycket allvarliga.

Resistens mot avmaskningsmedel bevakas inte av myndigheter. Som djurägare bör du därför på egen hand försöka förhindra spridning av resistenta parasiter.

FRÅGA SÄLJAREN OM FÖLJANDE FÖRE EVENTUELLT KÖP:

- Är djuren undersökta för parasiter via träckprov? Vad har man då funnit?
- Har djur varit sjuka på grund av parasiter?
- Har eventuell obduktion av djur visat på parasiter?
- Har det gjorts några behandlingskontroller efter avmaskning?
- Finns det misstanke om att behandling haft dålig effekt?

I KARANTÄNEN:

- Ta träckprov och avmaska med Noromectin®, Ivomec®, Cydectin® eller Dectomax®.
- I de fall djuren avmaskas via munnen – försäkra dig om att avmaskningsmedlet doseras på rätt sätt genom att kalibrera ingivaren och kontrollera djurets vikt.
- Gör en behandlingskontroll genom att ta ett nytt träckprov 7–10 dagar efter utförd avmaskning. Analysen bör vara extra noggrann, d v s den bör inkludera odling av larver.
- Rådgör med din veterinär efter provsvaren och innan djuren släpps på bete.

OBSERVERA!

Ovanstående råd gäller för mag- och tarmparasiter såsom stora magmasken, *Haemonchus contortus*. För information om hur andra typer av parasiter, till exempel stora leverflundran, *Fasciola hepatica*, och löss bör hanteras, hänvisas till smittskyddsråd på www.gardochdjurhalsan.se, www.slu.se och www.sva.se.

Framtaget 2014 av Katarina Gustafsson och Fredrik Engström, Gård & Djurhälsan, i samarbete med Johan Höglund, Sveriges lantbruksuniversitet, SLU, och Eva Osterman, Statens veterinärmedicinska anstalt, SVA.